

ע"פ 1907/09/14 - אליאב קריסלר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1907-09-14 קריסלר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 0-2200-50760-2011

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופט מרים סוקולוב
המעורר: אליאב קריסלר
נגד מדינת ישראל
המשיבה:

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא ב- 5 עבירות שונות: תקיפה חבלנית לפי סעיף 380 לחוק העונשין, איומים, החזקת סמים שלא למטרה כשרה, קבלת נכסים שהושגו בעוון וכן עושיק. כל העבירות הללו מתעדות את כתב האישום "המתקן לצורך הסדר" שבו, אחרי גלגולים רבים שעבר תיק זה, הודה המערער בבית משפט קמא. גם במתכונתו המצומצמת כתב האישום כולל עובדות רבות שאיננו רואים לחזור עליהן. בקליפת אגוז: המערער הלווה, לטענתו, כסף למתלון, דרש את תשלומו וכדי לגבות את הכסף נקט בכל אמצעי פסול שניתן להעלות על הדעת. כך למשל בעובדה מס' 3 לכתב האישום מצוין, כי המערער איים על המתלון כי יפגע בחייו אם לא ישולם הכסף וזאת בכוונה להפחידו והודיע לו גם שהחוב צבר ריבית. המתלון סבר בטעות שדרכו מצוי אצל המערער ופנה אליו כדי לקבל את הדרכון. המערער התנה את החזרת הדרכון במתן כסף, המתלון נתן לו סכום כסף מסוים, ועדיין לא הסתפק בכך המערער וביקש לקבל את מלוא החוב. המערער הסכים לכך שהמתלון ייתן לו את האייפון שאותו גנב מאחותו בידיעה כי המכשיר נגנב. גם כאשר המתלון בהזדמנות נוספת ירד על ברכיו והתחנן בפני הנאשם למימוש הסכמה מסוימת אליה הגיעו - דחה המערער את בקשתו. בין היתר, היכה המערער את המתלון, סטר לו על פניו, שלף סכין לעברו, כל זאת כאשר הוא דורש ממנו דרישות שונות. האירוע החותם את כתב האישום עניינו בכך שהמערער היכה את המתלון בכך שהלם בו באגרופים ובעיטות, תפס אותו מאחור והטיח אותו בכביש. רכב חולף שעבר במקום נעצר בראותו את האלימות כלפי המתלון, או אז ברח המערער מהמקום והשאיר את המתלון לדמם על הכביש כאשר הוא גונח. המתלון הובהל לבית החולים לטיפול, לא על-ידי המערער אלא על-ידי עובר אורח, שם קיבל טיפול כמפורט בכתב האישום המתקן.

2. לאחר הרשעתו קיבל בית משפט קמא (כב' השופט ע' דרויאן) מספר תסקירים. באשר למערער, בשורה התחתונה חלפה תקופה של שנתיים עד להשלמת הדיון ובסופה ניתן גזר-הדין. בית משפט קמא הביע את דעתו באופן מפורש וחד משמעי, כי המתלון בתיק זה רחוק מלהיות "טלית שכולה תכלת" והוא תרם במעשיו והתנהגותו להשתלשלות העניינים המפורטת לעיל. לעובדה זו, כמו גם להתמשכות

ההליכים, לצמצומו המאסיבי של כתב האישום ניתן משקל מכריע שעל-כן הסתפק בית המשפט, חרף חומרתן של העבירות ובמיוחד העבירות של איום בסכין והטחת המתלונן בכביש, כמפורט לעיל, בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. גם המערער מסכים שהעונש אינו חמור וב"כ הודיע לנו חד משמעית כי הוא איננו מערער על הענישה. אדרבא המערער מצוי כרגע בסיומה של תקופת עבודות השירות, עוד חודשיים ויסיים אותה לחלוטין. העתירה הינה לסיים את ההליך ללא הרשעה. הנימוק העיקרי שמעלה הסנגור בפנינו עניינו בכך שלמערער חברה, או ליתר דיוק ארוסה, לה הוא עתיד להינשא בימים הקרובים ממש. ארוסה זו היא אזרחית ארה"ב. השניים רוצים לבנות את חייהם בארה"ב. הרשעתו של המערער עשויה להזיק לו בדרך לקבלת ויזה לארה"ב ומכאן הבקשה לסיים את ההליך ללא הרשעה. עוד מפנה הסנגור לאמור בתסקיר שירות המבחן, לכך שמדובר באדם נורמטיבי לאורך חייו, שלאורך תקופה מסוימת סטה מדרכו והסתבך במה שהסתבך.

3. המדינה מתנגדת לכך כאשר היא מפנה הן לכתב האישום והן לכך שלא הוכחו נסיבות כלשהן המעידות על פגיעה בלתי פרופורציונלית במערער שמחייבת את ביטול ההרשעה. המדינה מפנה למה שצוין כבר לעיל, קרי: להתמשכות התנהגותו של המערער, לכך שלא היסס להשתמש בסכין לצורך האיומים, לכך שלא היסס גם לקבל נכסים שהושגו בעוון כשהכוונה היא לרכוש של מי מבני משפחתו של המתלונן ובמיוחד לאירוע שחותם את הפרשה, שפורט לעיל, קרי: זריקתו או הטחתו של המתלונן על הכביש תוך הפקרתו באותו מקום.

לענין הבקשה לויזה, טענה זו כלל לא הועלתה בבית משפט קמא, מכל מקום היא איננה יכולה להוות נימוק שדי בו כדי להטות את הכף.

4. שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו היא כי לא היה מקום מלכתחילה להגשת הערעור. גם במתכונתו המצומצמת משקף כתב האישום סדרת אירועים "מתגלגלת" שבמהלכה לא בחל המערער, לא באמצעי אלימות, לא בקבלת רכוש שהושג בעוון ולא בביצוע עבירות רכוש. כך למשל קיבל המערער את האייפון של אחות המתלונן כשהוא יודע שהמכשיר נגנב, זאת על-מנת שימכור אותו ויכסה באמצעותו כביכול את החוב של המתלונן אליו. המערער לא היסס לנצל את מצוקתו של המתלונן שרצה את דרכו כדי לעזוב את הארץ. במאמר מוסגר ובהיבט שבדיעבד נציין, כי יש אירוניה בכך שהמערער היום עותר לבטל את הרשעתו כדי שהוא יוכל לעזוב את הארץ, מה שמנע מהמתלונן בזמן אמת.

5. רכיב קשה ובוטה במיוחד של המעשים שביצע המערער מתבטא בשליפת הסכין תוך השמעת איומים. המערער לא הותיר הרבה מקום לדמיון מה יעשה למתלונן אם לא יביא את הכסף שהוא חייב לו. המערער הודיע למתלונן כי הוא "מוריד" אותו כאשר הוא כאמור מחזיק סכין בידיו. גם תחינות נואשות של המתלונן לא שינו את התמונה ובסופו של דבר, המתלונן הסכים להביא גם טלוויזיה (בנוסף למכשיר הסלולרי) כדי לשלם באמצעותה למערער את חובו.

6. גולת הכותרת היא הטחת המתלונן על הכביש והותרתו שם. לענין זה טען הסנגור כי למתלונן בסופו של יום לא נגרם נזק ממשי והוא קיבל רק טיפול מקומי בבית החולים. ייתכן שכך, אולם לא בזכות המערער ניצל המתלונן. רק עובר אורח שנעצר במקום הבריה את המערער והביא את המתלונן לקבלת טיפול בבית החולים.

7. כאמור, המערער היה בפני שירות המבחן. בתסקיר העדכני שמצוי בפנינו נאמר כי המערער לא הציג בפניהם כל אסמכתא לפגיעה ממשית שתיגרם לו, שמא משום כך הועלתה בפנינו הטענה בדבר הצורך בויזה כדי להיכנס לארה"ב. גם אם אנו יוצאים מנקודת הנחה כי הטיעון מבוסס על אדני אמת וכי הרשעתו תפריע לו בנושא זה, נימוק זה אינו יכול לשאת על גבו משקלו של תיק שבו ריבוי העבירות קשות. למעט טיעון זה לא שמענו על נסיבות משמעותיות לקולא. כל שניתן לזקוף לקולא, לרבות התנהגותו של המתלונן ופרק הזמן הארוך שבמהלכו התנהל התיק, כמו גם צמצום כתב האישום, נלקח כבר בחשבון ואולי אף ביתר על-ידי בית משפט קמא, שעל כן גזר הדין איננו כולל רכיב של מאסר שירוצה מאחורי סורג ובריח. התוצאה היא כפי שאמרנו בפתיח לדברנו, לא היה מקום מלכתחילה להגשת ערעור זה. חסד נעשה עם המערער בכך שהוטל עליו מאסר בעבודות שירות בלבד.

אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"א טבת תשע"ה, 12/01/2015 במעמד הנוכחים.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, ס"נ

**דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד**